

Einen bösen Menschen soll man meiden, selbst wenn er mit Gelehrsamkeit geschmückt ist: erregt etwa eine Schlange, die mit einem Edelstein (im Kopfe) verziert ist, keine Furcht?

डुर्जनः प्रकृतिं याति सेव्यमानो ऽपि नित्यशः ।

स्वेदनाभ्यञ्जनोपायैः शृणुच्छमिव नामितम् ॥ ११८१ ॥

Ein schlechter Mensch nimmt, wenn man ihn auch freundlich behandelt, stets seine alte Natur wieder an: er gleicht der Ruthe eines Hundes, die man durch Erweichungen und Salbungen heruntergebogen hat.

डुर्जनः प्रियवादी च नैतदिश्यासकारणम् ।

मधु तिष्ठति जिह्वया दधे तु क्लृप्तकलम् ॥ ११८२ ॥

Wenn ein Bösewicht uns etwas Liebes sagt, so ist dies kein Grund zum Vertrauen: auf der Zungenspitze ist Honig, im Herzen aber furchtbares Gift.

डुर्जनगम्या नार्यः प्रायेणापात्रभृद्वति राज्ञा ।

कृपणानुसारि च धनं देवो गिर्युपरिवर्षी च ॥ ११८३ ॥

Man sieht es oft, dass Frauen schlechten Menschen zugänglich sind, der Fürst Unwürdige ernährt, das Geld dem Geizhals nachgeht, der Regengott auf (kahle) Berge herabregnet.

डुर्जनदूषितमनसो मुञ्जने ऽपि नास्ति विश्वासः ।

बालः पयसा दग्धो दध्यपि फूत्कृत्य भक्षयति ॥ ११८४ ॥

Derjenige, dessen Herz durch böse Menschen gekränkt worden ist, hat auch zu guten Menschen kein Vertrauen: ein Kind, das sich an (gekochter) süßer Milch verbrannt hat, bläst auch, wenn es saure Milch isst.

डुर्जनसंगतिरनर्थपरंपराया हेतुः सतामधिगतं वचनीयमत्र ।

लङ्घेद्यरो हरति दाशरथेः कलत्रं प्राप्नोति बन्धमथ दक्षिणसिन्धुराजः ॥ ११८५ ॥

Der Umgang mit Bösen ist die Ursache von einer Reihe von Uebeln für

73. bei TROYER, RÂGA-TAR. I, 324. SAṂSKṚTA-

PÂTHOP. 55. ÇĀRṆG. PADDH. BHARTR. 2, 43 BOHL.

30 HAEB. 52 lith. Ausg. 56 GALAN. HIT. I, 73.

GALAN. VARR. 82. a. परिकृतव्यो. b. विद्यया भूषितो, विद्ययापि समन्वितः, यदि st. ऽपि सन्, सः st. सन्. c. मणिनालंकृतः.

1181) PAÑKAT. ed. ORH. I, 250. HIT. II, 130.

a. डुर्जनो नार्जव und डुर्जनो विकृतिः. b. यत्नतः st. नित्यशः. d. अपि st. इव. Vgl. Spr. 209.

1182) KĀN. 24 bei HAEB. 314. bei HOFER

73. SAṂSKṚTAPÂTHOP. 54. HIT. I, 77. GALAN.

VARR. 91. d. हृदि क्लृप्तकलं विषम् HIT.

1183) HIT. II, 147. PAÑKAT. I, 310. a. ऽग-

म्याचार्यः. b. प्रायेण पात्रं, प्रायेणान्नेकवा-
न्भवति. c. फलं st. धनं. d. मेधो st. देवो, गि-
रिजलधिवं, गिर्युदधिवर्षी; गि० unsere
Aenderung für गिर्युपरिवर्षी. Vgl. नीचमा-
श्रयते.

1184) ad HIT. IV, 101. ÇĀRṆG. PADDH. a.

मनसा. b. मुञ्जने ऽपि unsere Aenderung für
मुञ्जनेष्वपि und स्वजने ऽपि; हि nach ऽपि
eingeschaltet. c. पाणि st. बालः, पायस st.
पयसा. d. दध्यपि यत्कृत्य, फूत्कृतं भुङ्के.

1185) VIKRAMĀ. 197. Unsere Verbesse-